

HUIZE “DOLLE KERVEL”

Eenakter

door

HAN MANRHO

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HUIZE “DOLLE KERVEL”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HAN MANRHO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Urtica - een oude heks

Digitalia - een jongere heks

André Achterdeur - colporteur in stofzuigers

Sollicitant (figurant)

DECOR:

We zijn in een heksenhuis. Links is het werkgedeelte van Urtica, die uit principe nog steeds met de oude heksenspullen werkt: kookpot, etc. Urtica is op-en-top een heks 'oud model', met punthoed, e.d. Geslepen type. Digitalia heeft een veel kleinere werkplek. Daar staat een tafel met een computer, kleine flesjes en gedroogde planten. Digitalia is een wat modernere versie. Nog wel bizar gekleed, maar zij gelooft heilig in het nut van de computer, die dan ook altijd gebruiksklaar staat. De voordeur heeft een ouderwetse klingelbel. Bij de telefoon hangt een groot vel papier waarop alle bestellingen worden genoteerd. Het toneelstuk begint, wanneer de beide heksen aan het werk zijn en de telefoon gaat.

URTICA (*neemt de hoorn van de haak*): Huize Dolle Kervel, het enige instituut voor directe hulpverlening aan vrouwen met relatieproblemen. U spreekt met Urtica. Waarmee kan ik u van dienst zijn? (*luistert even en smijdt dan de hoorn weer op de haak*)

DIGITALIA (*spottend*): Zeker een man...

URTICA: Wat dacht je. Ik krijg een vieze smaak in mijn mond als ik een mannenstem hoor... (*telefoon gaat weer*)

DIGITALIA: Wacht maar. Ik neem wel even op...

URTICA: Als 't wéér een man is...

DIGITALIA (*hand op de telefoonhoorn*): Dat beslis ik zelf wel... (*Urtica wijst naar haar voorhoofd. Digitalia poeslief*) Huize Dolle Kervel, het enige instituut voor directe hulpverlening aan vrouwen met relatieproblemen. U spreekt met Digitalia. Waarmee kan ik u van dienst zijn? Zegt u het maar... (*luistert*). Ach, dat is vréééselijk... (*luistert*) Natuurlijk hebt u gelijk als u daar iets aan wilt doen... (*luistert*) Zo'n man toch... (*luistert*) O ja, wij helpen u graag een handje (*luistert*) Nee, natuurlijk niet iets dodelijks... Vanzelfsprekend niet. (*luistert*) Nou ja, wij zouden dat wel kúnnen, maar dat is eigenlijk tegen ons principe. (*luistert*) Zo erg is het nou ook weer niet wat uw man doet, toch? Hij kijkt toch alleen maar? (*knikt*) Gelukkig, dan zijn we het daarover eens. Weet u wat, we zoeken wel iets geschikts uit. (*luistert*) Nee, u moet natuurlijk niet tegen uw man zeggen wat u doet.. Gewoon stiekem door zijn warme eten doen... (*luistert*) Betalen? Gewoon. Contant. Of met een betaalcheque. Of met de pin, dat maakt mij niks uit... Komt u het morgenmiddag ophalen? We hebben het vandaag zóóó druk. Ja, ja.. u laat zich liever niet zien in de buurt van ons huis? Nou ja, ook goed. Dan brengt ons hulpje 't wel even. Waar woont u? (*Urtica probeert Digitalia's aandacht te trekken*) Ogenblikje mevrouw... (*tegen Urtica*) Wat is er?

URTICA: We hebben geen hulpje meer. Dat weet je toch wel. En bovendien: wat hadden we nou afgesproken??

DIGITALIA: Klets er nou eens even niet zo doorheen. Hallo, mevrouw? Hallo? O, u bent er nog? Nee, ik had het niet tegen u, hoor. Ogenblikje nog, mevrouw. (*hand op hoorn*)

URTICA: Hebben we net afgesproken, dat we alleen maar echt geld willen zien en niet van die briefjes waar je geld op kunt halen en dan vind je 't toch weer goed.

DIGITALIA: Je hebt gelijk. Hallo mevrouw! Hallo! (*legt de hoorn op het toestel*) Díe heeft haast. Een goeiedag kan er niet af...

URTICA: Ik vind het maar stom van je...

DIGITALIA (*sussend*): Ik had haar best willen zeggen dat ik me vergiste. Dat zij ophangt, is niet mijn schuld...

URTICA: En dan nog iets. Hoe kun jij nou beloven, dat ons hulpje morgen de spullen wel even brengt? Je weet toch best, dat we sinds gisteren geen hulp meer hebben?

DIGITALIA: Nou ja, met een beetje geluk hebben we gauw een andere gevonden. Ik weet niet wat ik heb, vandaag. Ik doe blijkbaar alleen maar stomme dingen...

URTICA: Dan mag je wel oppassen met je drankjes en je zalfjes voor de dames...

DIGITALIA: Ach, ik heb gelukkig m'n computertje...

URTICA: Maakt die soms ook alle middeltjes klaar?

DIGITALIA: Nee, dat niet, maar...

URTICA: Nou, wat zeur je dan over je computer... Wat had ze eigenlijk?

DIGITALIA (*wazig*): Over wie heb je 't?

URTICA: Dat mens aan de telefoon, natuurlijk...

DIGITALIA: Oh, die bedoel je. Niks bijzonders. Haar man kijkt teveel naar de vrouw van de bakker, zegt ze.

URTICA: Is dat alles? We zouden haar eerst een stimuleringsmiddel voor hem moeten geven... Dan heeft ze na een poosje ook nog een goeie reden om hem onze andere veel duurdere tabletjes door z'n eten te doen... (*snel*) die ík dan ook voor haar ga maken.

DIGITALIA: Ben je dol? Daar gaat het haar niet om. Hij loopt drie keer per dag naar de bakkerszaak...

URTICA: Goed voor zijn conditie...

DIGITALIA: ... en kóópt dan elke keer voor een gulden of tien, terwijl ze niks nodig hebben...

URTICA: Wat hebben de meeste vrouwen het toch slecht getroffen met hun man.....

DIGITALIA: Dat zeg jij. Maar dat vind zij niet. Zij wil haar man alleen wat mínder uithuizig hebben. Zo noemt ze het zelf tenminste.

URTICA: Zet maar op de lijst. Ik weet daar een prima drankje voor. (*grijpt naar haar toverboek*)

DIGITALIA: Ik ook. Meer dan jij. (*wijst op de computer*)

URTICA: Dat heb je al zo vaak gezegd. Ik hóór 't niet eens meer...

DIGITALIA (*loopt naar de lijst, noteert de bestelling met grote letters*): 'Mevrouw Helvis.. (*straatnaam in de plaats waar dit stuk gespeeld wordt*) man kijkt teveel naar bakkersvrouw. Morgenmiddag bezorgen. Met gepast geld betalen.' Zo te - vreden?

URTICA: Ja. En dan ga jij morgen zeker even zelf naar haar toe.. Ik ga.. (*kijkt op de lijst*) aan de slag voor dat vrouwtje van Heggerank (*kijkt in haar toverboek, mompelt wat voor zich heen, en gooit het*

een en ander in de kookpot) Heb jij daar het potje met gemalen spinnepoten?

DIGITALIA: Gelukkig niet. Jakkas. Dat jij nog altijd die ouwe enge spullen gebruikt. Ik griezelen ervan.

URTICA: Nou en? Ze helpen toch? Al eeuwen lang. Ja of nee?

DIGITALIA: 't Zal wel. Maar sinds ik m'n computer heb, hoef ik gelukkig geen padden meer te drogen. Ik heb genoeg aan m'n plantjes. En die helpen óók. Minstens net zo goed... (*Urtica doet haar mond open om iets te zeggen, maar houdt zich in. Ze staan zwijgend elk hun eigen bestelling verder klaar te maken*)

DIGITALIA (*terwijl ze een bestelling op de lijst doorstreept*): Wat vreemd toch. De meeste vrouwen die we als klant hebben, willen graag iets om van hun man af te komen of om hem beter onder de duim te krijgen...

URTICA: Nou èn?

DIGITALIA: En wij proberen steeds maar, een man te krijgen...

URTICA: Wij? Jezelf zul je bedoelen. Ik heb geen interesse meer in mannen en helemaal niet in gewone mensenmannen. Slijmballen zijn het.

DIGITALIA: Ach toch... Wedden dat je helemaal niet vies bent van een lekkere man als je er eentje zou vinden?

URTICA: Alle mannen willen hetzelfde...

DIGITALIA: Waar heb ik dat meer gehoord?

URTICA: En als ik ze dan het middeltje gaf, waardoor ze gegarandeerd honderd tien jaren worden...

DIGITALIA (*overdreven*): ...en zo actief als een jonge kerel blijven...

URTICA: ...dan hoefden ze mij niet meer...

DIGITALIA: Zeg Urtica...

URTICA (*terwijl ze met haar stokje boven de pot zwaait, waaruit een stevige damp opstijgt*): Stoor me nou even niet, anders gaat het mis...

DIGITALIA: Neem me niet kwalijk, neem me niet kwalijk. (*ook weer aan het werk op haar computer en met kleine flesjes*)

URTICA (*even later*): Wat had je nou te vragen?

DIGITALIA: Je hebt een hele tijd geleden een poos gescharreld met Illusius. Vond je dat dan niet prettig? Een man van je eigen leeftijd?

URTICA: Die overjarige tovenaar? Nee. Daar werd ik niet echt plezieriger van.

DIGITALIA: Je had toch wel iets kunnen maken, zodat je wat meer plezier met hem kon hebben?

URTICA: Dat dacht ik in het begin ook. Maar hij voelde wat ik wilde en zei, dat-ie best zijn eigen drankjes kon maken als-ie ze nodig had.

DIGITALIA: En?

URTICA: Denk je dat je bij zo'n ouwe vent nog iets kunt bereiken? Ik was al blij, dat hij zijn èchte toverstafje overeind kon houden.

DIGITALIA: Je hebt toch wel eens wat gehad met een jonger iemand?

URTICA: Oh. *(wegwuiwbeweging met haar hand)* Vroeger. Héél lang geleden.

DIGITALIA *(gretig)*: Vertel eens...

URTICA: Ik kijk wel uit. Dan zet je me in de eerstvolgende heksennacht voor schut...

DIGITALIA: Eerlijk niet. Ik zweer het op het hoofd van onze zwarte kat.

URTICA: Hou maar op met je beloftes...

DIGITALIA: Maar hoe moet ik dan leren, om met een man om te gaan?

URTICA *(kribbig)*: Dat is mijn zorg niet. Van mij hoor je niks. En ga nou maar aan 't werk, ja... *(Digitalia haalt haar schouders op en doet wat Urtica zegt. De telefoon gaat)* Pak jij de telefoon even aan?

DIGITALIA *(poeslief)*: Huize Dolle Kervel, het enige instituut voor directe hulpverlening aan vrouwen met relatieproblemen. U spreekt met Digitalia. Waarmee kan ik u van dienst zijn?... *(luistert, knikt, legt dan de hand op de hoorn)* Urtica! Een man!

URTICA: Leg neer dan...

DIGITALIA *(terwijl ze blijft luisteren)*: Hij heeft zo'n mooie stem. Net fluweel... Wat denkt u wel, meneer! We zijn een net bedrijf en willen dat ook graag zo houden. Wij hebben al jáááren lang een uitgebreide en tevreden klantenkring. En bovendien, met het soort ongure praktijken waar u om vraagt... nee, daar houden wij ons natúúrlijk niet mee bezig. We zijn een hùlpverleningsinstituut. Geen leverancier van martelwerktuigen. Hoe dúrft u zoiets te vragen... En tot slot: we helpen alleen vrouwen. Hebt u me goed begrepen? ... Goed zo.... Dag... menéér. *(luistert)* Nee, dat zou ik niet weten. En als ik het wel wist, kreeg u het van mij niet te horen. Bah. *(gooit de hoorn op de haak)*

URTICA: Wat wilde die?

DIGITALIA: Je houdt het niet voor mogelijk. Die vent wil zijn vrouw 'n week lang opsluiten in een harnas, met een flinke dosis slaaptabletten. Anders kan meneer niet met zijn nieuwe vriendin op vakantie. Aan zoiets doen wij toch niet mee...

URTICA: Weerzinwekkend, zo'n vent... Goed dat je hem afgepoeierd hebt. Als we daaraan beginnen is onze zaak zo naar de knoppen...

DIGITALIA *(dromerig)*: Maar die stem, hè... die stem... Zeg, ik weet geloof ik, waarom mannen niet op ons vallen...

URTICA: O ja? En wie bedoel je met 'ons'?

DIGITALIA: Goed hoor... Omdat we er niet aantrekkelijk genoeg uitzien.

URTICA: Verbaast je dat? Als je wist, hoe jij eruit ziet...

DIGITALIA: Poeh. Hoeveel jaar geleden heb jij voor 't laatst in een spiegel gekeken?

URTICA (*zwaait woedend met haar toverstafje*): In de spiegel kijken brengt ongeluk, dat weet je toch? Geen haar op m'n hoofd piekert erover, om zich mooi te maken voor een kerel...

DIGITALIA: Wat jammer voor mij...

URTICA: Waarom dát nou weer?

DIGITALIA: Ik kijk al jarenlang tegen diezelfde kop met haar aan, en ik heb er al die tijd niks van willen zeggen, maar nou we het er toch over hebben...

URTICA: Bemoei je met je eigen zaken, ja?

DIGITALIA: Ik vind dat je als heks ook wel wat met je tijd mee mag gaan... Kijk maar naar mij... (*wijst op computer*)

URTICA: Moet ik soms naar de kapper?

DIGITALIA: Nou, als dat zou kunnen?

URTICA: Hoe denk jij eigenlijk over een heks met een permanent?
(*lacht voluit*)

DIGITALIA (*begint ook te lachen*): Spaar me! Dan liever zo'n vieze rattekop als je nu hebt! (*vallen elkaar om de hals van het lachen*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto